

קידוש החודש

הצגה חינוכית עם ילדי ת"ת מבשר טוב לבני תימן בירושלים

[וידאו: https://drive.google.com/file/d/0B_nhxn29jd4Y1B0SDZfa2ZRc3c/view]

הרמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ג

ג,א. עדים שראו את החודש--אם היה ביניהם ובין מקום שיש בו בית דין מהלך לילה ויום או פחות, הולכין ומעידין; ואם היה ביניהן יתר על כן, לא ילכו, שאין עדותן אחר יום שלוש מועלת, שכבר נתעבר החודש.

ג,ב. עדים שראו את החודש--הרי אלו הולכין לבית דין להעיד, ואפילו היה שבת: שנאמר "אשר תקראו אותם, במועדם" (ויקרא כג,ד); וכל מקום שנאמר מועד, דוחה את השבת. לפיכך אין מחללין אלא על ראש חודש ניסן ועל ראש חודש תשרי בלבד, מפני תקנת המועדות; ובזמן שבית המקדש קיים, מחללין על כולן, מפני קרבן מוסף שבכל ראש חודש, שהוא דוחה את השבת.

ג,ג. כשם שמחללין העדים שראו את החודש את השבת--כך מחללין עימהן העדים שמזכין אותן בבית דין, אם לא היו בית דין מכירין את הרואין; ואפילו היה זה שמודיע אותן לבית דין עד אחד--הרי זה הולך עימהן ומחלל מספק, שמא ימצא אחר ויצטרף עימו.

ג,ד. היה העד שראה את החודש בליל השבת חולה--מרכיבין אותו על החמור, ואפילו במיטה. ואם יש להן אורב בדרך, לוקחין העדים בידן כלי זין; ואם הייתה דרך רחוקה, לוקחים בידם מזונות. ואפילו ראוהו גדול ונראה לכול--לא יאמרו כשם שראינוהו אנחנו כך ראוהו אחרים, ואין אנו צריכין לחלל את השבת; אלא כל שיראה החודש, ויהיה ראוי להעיד ויהיה בינו ובין המקום שקבוע בו בית דין לילה ויום או פחות, מצוה עליו לחלל את השבת, ולילך ולהעיד.

ג,ה. בראשונה היו מקבלין עדות החודש, כל יום שלוש; פעם אחת נשתהו העדים מלכוד עד בין הערביים, ונתקלקלו במקדש ולא ידעו מה יעשו--אם יעשו עולה של בין הערביים, שמא יבואו העדים, ואי אפשר שיקריבו מוסף היום, אחר תמיד של בין הערביים. עמדו בית דין, והתקינו שלא יהיו מקבלים עדות החודש אלא עד המנחה, כדי שיהא שהות ביום להקריב מוספין ותמיד של בין הערביים, ונסכייהם.

ג,ו. ואם הגיע מנחה, ולא באו עדים--עושין תמיד של בין הערביים; ואם באו עדים מן המנחה ומעלה--נוהגין אותו היום קודש, ולמחר קודש, ומקריבין מוסף למחר, לפי שלא היו מקדשין אותו אחר מנחה. משחרב בית המקדש, התקין רבן יוחנן בן זכאי ובית דינו שיהיו מקבלין עדות החודש כל היום כולו, ואפילו באו עדים יום שלוש בסוף היום סמוך לשקיעת החמה, מקבלין עדותן ומקדשין יום שלוש בלבד.

ג,ז. כשמעברין בית דין את החודש, מפני שלא באו עדים כל יום שלוש, היו עולין למקום מוכן, ועושין בו סעודה ביום אחד ושלשים שהוא ראש חודש. ואין עולין לשם בלילה אלא בנשף קודם עלות השמש, ואין עולין לסעודה זו פחות מעשרה; ואין עולין לה אלא בפת דגן וקטנית, ואוכלין בעת הסעודה. וזו היא סעודת מצוה של עיבור החודש האמורה בכל מקום.

ג,ח בראשונה כשהיו בית דין מקדשין את החודש, היו משיאין משואות בראשי ההרים כדי שיידעו הרחוקים; משקילקלו הכותים שהיו משיאין משואות כדי להטעות העם, התקינו שיהיו שלוחים יוצאין ומודיעין לרבים. ושלוחים אלו אינן מחללין את יום טוב, ואין צריך לומר שבת--שאין מחללין את השבת לקיימו, אלא לקדשו בלבד.

ג,ט על שישה חודשים היו שלוחים יוצאין: על ניסן, מפני הפסח. ועל אב, מפני התענית. ועל אלול, מפני ראש השנה כדי שיישבו מצפין ביום שלושם לאלול--אם נודע להם שקידשו בית דין יום שלושם, נוהגים אותו היום קודש בלבד; ואם לא נודע להם, נוהגים יום שלושם קודש ויום אחד ושלושם קודש, עד שיבואו להם שלוחי תשרי. ועל תשרי, מפני תקנת המועדות. ועל כסליו, מפני חנוכה. ועל אדר, מפני הפורים. ובזמן שבית המקדש קיים--יוצאין על אייר, מפני פסח קטן.

ג,י שלוחי ניסן ושלוחי תשרי--אין יוצאין אלא ביום ראש חודש, אחר שתעלה השמש, עד שישמעו מפי בית דין, מקודש; ואם קידשו בית דין בסוף יום תשעה ועשרים, כמו שאמרנו, ושמעו מפי בית דין, מקודש--יוצאין מבערב. ושלוחי שאר השישה חודשים--יש להם לצאת מבערב אחר שנראה הירח, אף על פי שעדיין לא קידשו בית דין את החודש: הואיל ונראה החודש, ייצאו, שהרי למחר, בוודאי מקדשין אותו בית דין.

ג,יא כל מקום שהיו השלוחין מגיעין, היו עושין את המועדות יום טוב אחד, ככתוב בתורה; ומקומות הרחוקים שאין השלוחים מגיעין אליהם, היו עושין שני ימים מפני הספק, לפי שאינם יודעים יום שקבעו בו בית דין ראש חודש, אי זה יום הוא.

ג,יב יש מקומות שהיו מגיעין אליהן שלוחי ניסן, ולא היו מגיעין אליהן שלוחי תשרי; ומן הדין היה שיעשו פסח יום טוב אחד, שהרי הגיעו להן שלוחין וידעו באיזה יום נקבע ראש חודש, ויעשו יום טוב של חג הסוכות שני ימים, שהרי לא הגיעו אליהן השלוחין. וכדי שלא לחלוק במועדות, התקינו חכמים שכל מקום שאין שלוחי תשרי מגיעין לו, עושין שני ימים, אפילו יום טוב של עצרת.

ג,יג וכמה בין שלוחי ניסן לשלוחי תשרי, שני ימים--ששלוחי תשרי אינן מהלכין באחד בתשרי, מפני שהוא יום טוב, ולא בעשירי בו, מפני שהוא יום הכיפורים.

ג,יד אין השלוחין צריכין להיותן שניים, אלא אפילו אחד נאמן; ולא שליח בלבד, אלא אפילו תגר משאר העם שבא לדרכו ואמר אני שמעתי מפי בית דין שקידשו את החודש ביום פלוני--נאמן, ומתקנין את המועדות על פיו: שדבר זה דבר העשו להיגלות הוא, ועד אחד כשר נאמן עליו.

ג,טו בית דין שישבו כל יום שלושם ולא באו עדים, והשכימו בנשף ועיברו את החודש כמו שביארנו בפרק זה, ואחר ארבעה או חמישה ימים באו עדים רחוקים והעידו שראו את החודש בזמנו שהוא ליל שלושם, ואפילו באו בסוף החודש--מאיימין עליהן איום גדול ומטריפים אותם בשאלות, ומטריחין עליהן בבדיקות ומדקדקין בעדותן, ומשתדלין בית דין שלא יקדשו חודש זה, הואיל ויצא שמו מעובר.

ג,טז ואם עמדו העדים בעדותן ונמצאת מכוונת, והרי העדים אנשים ידועים ונבונים, ונחקרה העדות כראוי--מקדשין אותו, וחוזרין ומונין לאותו החודש מיום שלושם, הואיל ונראה הירח בלילו.

ג,יז ואם הוצרכו בית דין להניח חודש זה מעובר, כשהיה קודם שיבואו אלו העדים--מניחין; וזה הוא שאמרנו, מעברין את החודש לצורך. ויש מן החכמים הגדולים מי שחולק בדבר זה ואומר, לעולם אין מעברין את החודש לצורך--הואיל ובאו עדים, מקדשין ואין מאיימין עליהן.

ג,יח ייראה לי, שאין מחלוקת החכמים בדבר זה אלא בשאר החודשים, חוץ מניסן ותשרי, או בעדי ניסן ותשרי שבאו אחר שעברו הרגלים, שכבר נעשה מה שנעשה, ועבר זמן הקרבות וזמן המועדות; אבל אם באו העדים בניסן ותשרי קודם חצי החודש, מקבלין עדותן, ואין מאיימין עליהן כלל, שאין מאיימין על עדים שהעידו על החודש שראוהו בזמנו כדי לעברו.

ג,יט אבל מאיימין על עדים שנתקלקלה עדותן, והרי הדבר נוטה שלא תתקיים העדות ויתעבר החודש--מאיימין עליהן כדי שתתקיים העדות, ויתקדש בזמנו; וכן אם באו עדים להזים את העדים שראוהו בזמנו, קודם שיקדשוהו בית דין--הרי אלו

מאיימין על המזימין עד שלא תתקיים ההזמה, ויתקדש החודש בזמנו.

טועמיה חיים זכו

נהנת, תספר לאחרים, ואם תשלח משוב עם הערות נשמח.

+ הוסף תגובה חדשה

תגובות:

בטעינה...

+ שלח משוב

[מפת אתר](#) | [חזרו למעלה](#) | [צור קשר](#) | [הזמנה למסעות מחינה ופז](#)

זכות לימוד התורה בנוסח תימן ושימור המסורת והחייאת מורשת תימן

תעמוד לתורמים היקרים נאמני עדת תימן לברכה והצלחה ישועה ורפואה ומילוי כל משאלה.

תרום בשמחה ללימוד ילדי תימן

להפקיד או העברה בנקאית לחשבון הת"ת: מבשר טוב, בנק מרכנתיל, סניף גאולה 635 ירושלים. מספר חשבון 55631

לפרטים נוספים להתקשר לטלפון [050-4148077](tel:050-4148077) תזכו למצוות עם שפע ברכה והצלחה.

אם יש בקשה מיוחדת לתפילת הילדים שלחו הודעה. אפשר גם בווטסאפ 054-2254768

מתימן יבוא הישיבה המרכזית לבני עדת תימן. ירושלים רחוב תרמ"ב 6. טלפון: 02-5812531 דוא"ל: mtyavo@gmail.com email: פקס: -077
4448207 חשבון בנק הדאר: 4874867
מבשר טוב - ת"ת לבני עדת תימן רחוב יחזקאל 46 ירושלים. גני ילדים רחוב ארץ חפץ 112 כניסה ב ירושלים.

דוא"ל: mtyavo@gmail.com email:

לייבסיטי - בניית אתרים